

V Praze dne 19. června 2012
Č.j.: 465/12/REV1

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu

novely zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů

I. Úvod:

Návrh zákona je předkládán v návaznosti na vnitřní zadání reflektující úkoly vlády v oblasti konsolidace veřejných rozpočtů a jeho zpracování bylo zařazeno do Plánu legislativních prací vlády pro rok 2011. Schvalovací oprávnění (a také povolování výjimek a předchozí souhlasy) podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky (dále jen „ZMS“) jsou v případě Ministerstva financí jednou z forem naplňování jeho obecné působnosti ústředního správního úřadu na úseku hospodaření s majetkem státu a spolu se schvalovacím oprávněním dalších vybraných ministerstev (Ministerstvo kultury, Ministerstvo životního prostředí) sledují především účel preventivní kontroly majetkoprávních výstupů státu ve vybraných případech. Současné při svém verifikačním efektu ve vztahu k postupu a rozhodnutím příslušné organizační složky státu nebo státní organizace v působnosti ZMS a relativně nezávislém uplatňování představují významný protikorupční mechanismus.

Důsledný a kvalitní výkon této agendy ovšem zároveň pro MF dlouhodobě představuje zdroj kritiky za značnou délku schvalovacího procesu zejména u smluv, kterými dochází ke zcizování státního majetku ve prospěch nestátních subjektů (schvalování podle § 22 odst. 3 ZMS) – v průměru jde o více než půl roku. Jak správně uvádí zpráva, že ze strany uvažovaných nabyvatelů pak samozřejmě v této kritice často hraje roli pochopitelný zájem motivovaný např. délkou doby, po kterou mají k dispozici prostředky na úhradu kupní ceny (úvěry, půjčky), provozními důvody či potřebou přikročit k rekonstrukci a úpravám na majetku a pod., převádějící organizační složky státu a státní organizace zase argumentují případnou nutností dále vynakládat určité prostředky na ostrahu či základní péči o majetek a zhoršováním jeho stavu.

Toto stanovisko reaguje na „Závěrečnou zprávu o hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad – RIA“ předloženou předkladatelem, která sledovala předepsanou strukturu zprávy.

II. Připomínky a návrhy změn:

Tato novela zákona je předkládána v souladu s Plánem legislativních prací vlády pro rok 2011-12. Předkladatel zpracoval a předložil Závěrečnou zprávu z hodnocení dopadů regulace (RIA), ve které je dobře popsána nově navržená úprava.

RIA velmi přehledně shrnuje devět okruhů problémů určených k řešení :

- A. přetrvávající vysoké časové nároky procesu nakládání s nepotřebným majetkem státu,
- B. potřeba posílení transparentnosti při nakládání s majetkem státu ve smyslu Strategie vlády, a to s akcentem zejména na dostupnost informací o případech nakládání s majetkem státu,
- C. nedostatek právního prostoru pro speciální postupy zpravodajských služeb České republiky při hospodaření s majetkem státu, ale také pro operativní formy nakládání s majetkem státu v rámci vybraných bezpečnostních sborů při řešení mimořádných událostí a krizových situací,
- D. potřeba zohlednit specifika hospodaření a nakládání s vybranými nebezpečnými látkami a zařízeními k jejich výrobě při určení organizační složky státu příslušné hospodařit s tímto druhem majetku,
- E. zastaralost pravidel pro určení výše úroku z prodlení u veřejnoprávních pohledávek státu,
- F. zvýšení průkaznosti evidence u vybraného majetku státu cestou jejího podřízení standardnímu režimu účetnictví,
- G. existence potenciálního výkladového problému v souvislosti s aplikací § 27 ZMS na případy používání státního majetku jako předmětu nebo prostředku služby poskytované státu (motivováno konkrétním kontrolním závěrem Nejvyššího kontrolního úřadu),
- H. potřeba nastavení operativnějších podmínek pro upuštění od vymáhání bagatelních pohledávek státu a provázání konečné povahy dispozice s pohledávkou státu formou jednostranného upuštění od jejího vymáhání s jednoznačným ukončením standardních povinností spojených s aktivní péčí o tento druh státního majetku,
- I. posílení reálné odpovědnosti příslušných organizačních složek státu a státních organizací a jejich zřizovatelů a správců kapitol státního rozpočtu při vybraných případech nakládání s pohledávkami státu.

Vedle nulového řešení byla navržena tři variantní řešení a posuzována dle devíti identifikovaných problémových oblastí a cílů:

1. varianta – nelegislativní opatření,
2. varianta Schvalovací oprávnění Ministerstva financí budou zachována v dosavadním zákonem stanoveném rozsahu, do ZMS však budou doplněny alternativní fakultativní postupy pro organizační složky státu a zčásti i pro státní organizace v působnosti ZMS, jimiž se především umožní část případů nakládání s nepotřebným majetkem státu nasměrovat na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „Úřad“) a transparentně zveřejňovat.
3. varianta Schvalovací oprávnění Ministerstva financí při zcizování státního majetku bude jakožto nejfrekventovanější zrušeno bez náhrady, do ZMS budou navíc doplněny alternativní fakultativní postupy pro organizační složky státu a zčásti i pro státní organizace v působnosti ZMS, jimiž se především umožní část případů nakládání s nepotřebným majetkem státu nasměrovat na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových doplněný transparentním zveřejněním.

Předkladatel následně prozkoumal dotčené subjekty a posoudil náklady a přínosy druhé a třetí varianty (první varianta nenaplnila požadované náležitosti). Vzhledem k charakteru primárního cíle, jímž je v případě řešení problému ad A pouze obecně předpokládaná časová úspora bez možnosti bližšího vymezení či odhadu zkrácení celkového procesu nakládání s nepotřebným majetkem státu, je obtížné náklady a přínosy kvantifikovat v peněžním vyjádření a předkladatel je prezentuje pouze věcným popisem; lze souhlasit s tím, že povahová různost specifikovaných nákladů a přínosů navíc do určité míry ztěžuje jejich vzájemnou porovnatelnost.

K oslabení resp. eliminaci rizik spojených s korupcí by měla přispět výslovná preference transparentních forem nakládání s majetkem státu, jako jsou (již tradičně) výběrová řízení, ale také veřejné dražby, stejně jako zaváděné zveřejňování.

Okruh konzultovaných subjektů byl ovlivněn věcným zaměřením identifikovaných problémů spojených s interním procesem majetkoprávního jednání státu jako vlastníka, v jehož rámci byly zjištěny, a byl proto v této fázi orientován zásadně na státní instituce. Naopak další konzultace mimo tento rámec nebyly vyhodnoceny jako účelné a konstruktivní.

Zásadní připomínky z meziresortního připomínkového řízení vůči navrženému řešení jsou ve zprávě zaznamenány.

Výsledné řešení vychází v souladu s analýzou RIA z varianty 3 doplněné o vhodné formy posilující transparentnost v procesech nakládání s majetkem státu představované perspektivně centrálním registrem majetku státu jako součástí informačního systému státní pokladny a již existujícím centrálním registrem administrativních budov (dále též „CRAB“), jehož správcem bude Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Po legislativně technické stránce je navrhované řešení těchto a dalších změn v ZMS provázáno návrhem již zmíněné novely zákona č. 114/1992 Sb., a dále novely zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a to s ohledem na nutné vytvoření zákonného prostoru pro Úřad, v rámci kterého bude moci realizovat veřejné dražby jako dražebník.

Administrativní náročnost nebyla samostatně předmětem hodnocení, protože dle předkladatelů „porovnávané varianty by v komplexu neměly být doprovázeny jejím zásadním poklesem ani nárůstem (varianta 0 – je zachován schvalovací proces, stav se nemění, varianty 2 a 3 sice na jedné straně budou znamenat omezení nebo eliminaci administrativy při schvalování, ale administrativa bude spojena i s novými postupy při nakládání s majetkem státu, na nichž se bude podílet Úřad)“. V oblasti administrativní zátěže se nepočítá s jejím zvýšením pro občany a veřejnou správu, což lze v případě této partikulární úpravy akceptovat. Úsporu času podpořenou uvedenými počítačovými systémy by mělo podle názoru zpravodaje doplnit také očekávané zlepšení kvalitativních parametrů administrativních procesů (zejména jejich transparency).

Komise RIA na svém jednání dne 15. června 2012 uplatnila k závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace drobné připomínky, ke kterým předkladatel promptně přihlédl a předložil adekvátní finální znění zprávy RIA.

III. Závěr:

Komise RIA předloženou Závěrečnou zprávu z hodnocení dopadů regulace **doporučuje schválit.**

Vypracoval: Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc.

Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc., v.r.
předseda komise